

[Landbrugsministeren.]

holdelsesbyrden er forøget uforholdsmæssigt som følge af lovligt udførte afvandingsarbejder i det pågældende nedbørsområde, eller ved tilsanding o. lign af udløb i havet.

Endelig er der i vandløbslovens § 100, stk. 1, hjemmel for at påligne arealer, hvorfra forøget afstrømning — som følge af bebyggelse, vejanlæg, oppumpning fra brunkulslejer, tørvemoser el. lign. samt ved boringer til grundvandet — hidrører, bidrag til vandløbs regulering og vedligeholdelse.

§ 100, stk. 2, giver desuden adgang til at påligne bidrag til vandløbets regulering og vedligeholdelse på de ejendomme, hvorfra der tilføres et vandløb spildevand, der i væsentlig grad forøger arbejdet med vandløbets oprensning.

Vandløbsloven indeholder, som det vil fremgå heraf, allerede nu flere muligheder for at lette lodsejernes byrder ved udgifternes fordeling over vide kredse, bl. a. ved offentlige myndigheders overtagelse af udgifterne til afholdelse af de kommunale kasser. I praksis har det vist sig, at disse bestemmelser ikke bruges meget; for at lette lodsejernes byrderne kunne man f. eks. bruge dem mere end hidtil. I øvrigt er jeg vidende om, at der arbejdes meget med denne sag såvel inden for landbrugets organisationer som inden for Amtsrådsforeningen og De samvirkende Sognerådsforeninger, og jeg kan oplyse, at også i ministeriet har vi overvejelser i gang om en ændret vandløbslovgivning, som jeg mener bør tage hensyn til de synspunkter, det ærede medlem her har givet udtryk for; det er mit håb, at de overvejelser kan resultere i, at vi finder en tilfredsstillende ordning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Hans Schmidt* til finansministeren:

„Kan ministeren tilsige regeringens medvirken til en ordning vedrørende visse efterkrigsloves virkninger i overensstemmelse med min henvendelse af 21. april 1960 til formændene for folketingets partigrupper og tingets medlemmer fra den sønderjyske storkreds?“

Hans Schmidt: Baggrunden for mit spørgsmål til den højtærede finansminister er mange års arbejde for at få fjernet eller mildnet virkningerne af visse efterkrigslove. Det drejer sig om love, som vedtoges for at sanere pengevæsenet, såsom tilbagebetalingslove, konfiskationslove og love i forbindelse med retsoppgøret.

For et par år siden kørte vi fast med dette arbejde, og jeg henvendte mig da til de ærede gruppeformænd og til de ærede medlemmer fra den sønderjyske storkreds for at opnå deres bistand til en endelig ordning. Jeg mødte beredvillighed hertil, hvilket fremgår af følgende skrivelse, dateret den 21. april 1960, til denne kreds af ærede medlemmer:

„Ved slutningen af sidste folketingsår indledte undertegnede en drøftelse med . . .“

Formanden: Der kan ikke citeres uden tilladelse.

Hans Schmidt: Jeg beder om tilladelse til at citere et brev, jeg skrev til den nævnte kreds af ærede medlemmer:

„Ved slutningen af sidste folketingsår indledte undertegnede en drøftelse med ovennævnte kreds af tingets medlemmer om en ordning og en bilæggelse af krigsfølgeslovenes virkninger med det mål også at skabe fred over denne tid.

Under disse forberedende samtaler blev over for mig fremsat ønske om, at jeg skulle søge at fremme erstatningssagen for besættelsestidens ofre, som der var sket henvendelse om hos regeringen i Bonn. Som motivering for dette ønske om en samordning blev det med rette anført, at det ene er en følge af det andet, og i begivenhedernes rækkefølge stod besættelsestidens ofre først, og endvidere, at den samtidige ordning var et principspørgsmål.

Dette synspunkt accepterede jeg og bekræftede dette ved nogle principielle bemærkninger, som jeg fremsatte under afslutningsdebatten den 4. juni 1959 (sp. 5474-79, specielt 5476-78).

Derefter foretog jeg en rejse til Bonn, og ved dette års åbningsdebat kunne jeg sige: „Jeg hilser det med tilfredshed, at